

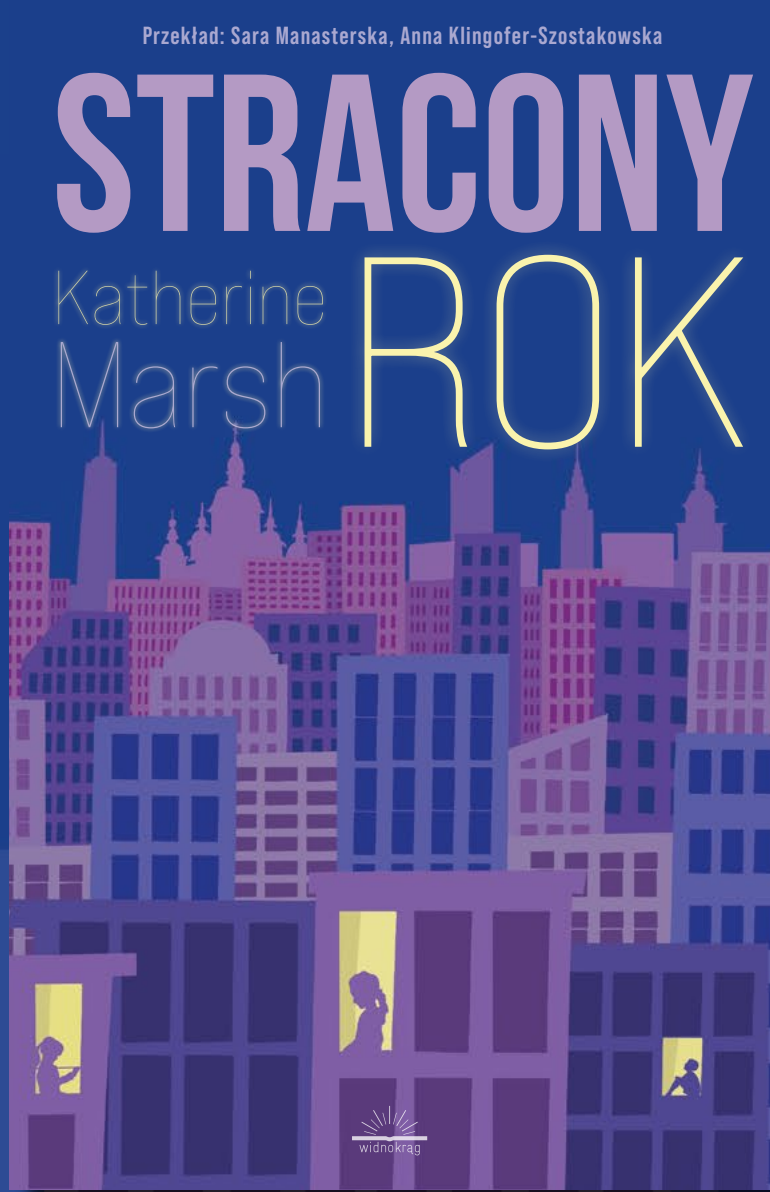
O ODNAJDYWANIU WŁASNEJ TOŻSAMOŚCI. CZEGO MOGĄ NAUCZYĆ NAS RODZINNE HISTORIE?

Przekład: Sara Manasterska, Anna Klingofer-Szostakowska

STRACONY

Katherine
Marsh

ROK

ZAPRASZAMY NA SPOTKANIE:

O ODNAJDYWANIU WŁASNEJ TOŻSAMOŚCI. CZEGO MOGĄ NAUCZYĆ NAS RODZINNE HISTORIE?

WARSZTATY LITERACKIE „STRACONY ROK”

Tekst: Katherine Marsh
Wydawnictwo: Widnokrąg

CZAS TRWANIA: ok. 90 minut

GRUPA WIEKOWA: 12–14 lat

CELE: Po spotkaniu uczestnicy i uczestniczki potrafią:

- określić czas i przyczyny Wielkiego Głodu w Ukrainie
- opisać wpływ pandemii COVID-19 na relacje rodzinne/społeczne
- opisać swoimi słowami uczucia/emocje związane z archiwalną fotografią
- podać kilka przyczyn i sposobów zakłamywania historii
- podać znaczenie słowa „historia” w różnych kontekstach
- opisać swoimi słowami, czym jest tożsamość

METODY:

- praca z tekstem literackim
- gra dydaktyczna
- działalność artystyczna
- burza mózgów

FORMY:

- indywidualna
- zbiorowa
- grupowa

ŚRODKI: Podczas spotkania potrzebne będą:

- małe karteczki samoprzylepne
- szary papier
- markery
- książka „Stracony rok”
- kleje
- nożyczki
- stare gazety
- stare czarno-białe zdjęcia postaci (można poprosić uczestników o przyniesienie zdjęć ze sobą)
- czarne kartki z bloku technicznego A3
- sznurek
- klamerki do wieszania prania

ORGANIZACJA PRZESTRZENI DO PRACY:

Przestrzeń powinna być zaaranżowana tak, aby uczestnicy siedzieli w kręgu na dywanie lub pufach (część związana z książką i poruszoną w niej problematyką). Należy również wydzielić miejsce do wykonania pracy plastycznej i zabaw.

DZIAŁANIA PROMOCYJNE:

Jeśli na stałe współpracujesz z grupą młodzieży, przekaz im zaproszenia. Możesz wykorzystać plakat promujący warsztaty. Zamieść informację o warsztatach na stronie internetowej placówki, na blogu czy profilu na Facebooku, IG.

PRZEBIEG WARSZTATÓW

1. HISTORIA – CO TO SŁOWO ZNACZY? (10 MIN)

Dzielimy grupę na 4 podgrupy. Każdy zespół ma za zadanie wypisać na karteczkach jak najwięcej skojarzeń ze słowem „historia” (jedno skojarzenie na jednej kartce).

Po zakończeniu pracy w grupach układamy kartki ze skojarzeniami w rzędach, tak aby powtarzające się były koło siebie.

Podsumowanie: chwila rozmowy o tym, czym jest dla nas historia, w jakich kontekstach rozumiemy to słowo.

2. PRACA Z TEKSTEM (10 MIN)

Po krótkim wprowadzeniu i nakreśleniu tła historycznego książki (czasy współczesne – pandemia COVID-19, lata 30. XX w. Wielki Głód w Ukrainie) czytamy fragment 1 i 2 rozdziału książki.

Pytania wprowadzające:

- Jakie młodzież ma skojarzenia z czasem pandemii?
- Co może się mieścić w pudłach babci?
- Czy łatwiej o prawdę historyczną było w latach 30. XX w., czy dzisiaj? Dlaczego?

3. KAMIENICA HISTORII (20 MIN)

Na dużym arkuszu papieru rysujemy kamienicę z oknami. Uczestniczki/uczestnicy dostają karteczki z krótkim opisem postaci do narysowania i kartki wielkości takiej, aby dały się przykleić do okien kamienicy. Każdy rysuje swoją postać, następnie przykleja ją do wybranego okna.

Podsumowanie: próbujemy znaleźć jak najwięcej rzeczy, które mogą łączyć ludzi mieszkających w stworzonej kamienicy.

Przykładowe opisy postaci:

- 7-latka mieszkająca tylko z tatą, uwielbiana rysować i czytać
- 92-latek, weteran II wojny światowej
- 24-letni kibic Legii
- 15-letnia dziewczyna nieakceptująca ludzi innej orientacji seksualnej
- 12-letnia dziewczyna poruszająca się na wózku inwalidzkim
- 40-letnia pisarka pisząca książkę o wojnie w Ukrainie
- 3-letnia dziewczyna, uchodźczyni z Ukrainy
- 30-letni mężczyzna z Nowego Jorku
- 100-letnia kobieta, była aktorka
- 5-letni pies, kundel ze schroniska
- kot – szaro-rudy dachowiec

4. TOŻSAMOŚĆ (20 MIN)

Rozwieszamy w sali sznurek z klamerkami do wieszania prania. Każdy uczestnik/uczestniczka zapisuje na kartce zdanie TOŻSAMOŚĆ JEST DLA MNIE... Przyczepiamy dokończone zdania do naszego sznurka.

Podsumowanie: chwila na przeczytanie wszystkich zdań-skojarzeń z hasłem tożsamość.

5. ZDJĘCIE EMOCJI (30 MIN)

Każdy uczestnik/uczestniczka losuje jedno stare czarno-białe zdjęcie osoby. Dobrze, aby zdjęcie nie przedstawiało postaci rozpoznawalnej. Zadaniem jest przyjrzenie się obrazowi z uważnością i doklejenie do niego słów wyrażających emocje i myśli, które nasuwa fotografia, haseł wyciętych z gazet. Kompozycja powstaje na kartce z bloku technicznego.

Podsumowanie: chętne osoby pokazują swoje prace, chwila rozmowy o tym, co zostało doklejone. Możemy poprosić grupę o wymyślenie krótkiej historii omawianej postaci, co ważnego mogła w życiu przeżyć?